32004D0017

9.1.2004. EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 5/79

PADOMES LĒMUMS

(2003. gada 22. decembris)

par grozījumiem V daļas 1.4. punktā Kopīgajā konsulārajā instrukcijā un I daļas 4.1.2. punktu Kopīgajā rokasgrāmatā sakarā ar tajās iekļaujamo prasību, lai starp vienotas ieceļošanas vīzas piešķiršanai vajadzīgajiem apliecinošajiem dokumentiem būtu ceļojumu medicīniskā apdrošināšana

(2004/17/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 24. aprīļa Regulu (EK) Nr. 789/2001, ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz atsevišķiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām vīzu pieteikumu izskatīšanā [1],

ņemot vērā Padomes 2001. gada 24. aprīļa Regulu (EK) Nr. 790/2001, ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz atsevišķiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām robežkontroles un uzraudzības veikšanā [2],

ņemot vērā Grieķijas Republikas iniciatīvu,

tā kā:

(1) Eiropadomes Tamperes sanāksmes Secinājumu 22. punktā uzsvērts, ka "arī turpmāk jāattīsta aktīva kopējā politika attiecībā uz vīzām un viltotiem dokumentiem, ieskaitot ciešāku sadarbību starp ES konsulātiem trešās valstīs…".

(2) Svarīgs nosacījums kopējas vīzu izdošanas politikas piemērošanai ir pēc iespējas ciešāka vīzu izdošanas nosacījumu saskaņošana, jo īpaši attiecībā uz apliecinošajiem dokumentiem, kuri attiecas uz iztikas līdzekļiem un kurus iesniedz kopā ar pieteikumiem.

(3) Vīzas pieprasītājiem papildus uzrādāmajiem apliecinošajiem dokumentiem jābūt arī liecībai par individuālo vai kolektīvo ceļojuma apdrošināšanu, kas sedz izmaksas, kuras varētu rasties saistībā ar repatriāciju medicīnisku iemeslu dēļ, neatliekamu medicīnisko palīdzību un/vai ārkārtas ārstēšanu stacionārā, viņiem atrodoties to dalībvalstu teritorijā, kurās Šengenas aktus piemēro pilnā apmērā.

(4) Principā pieprasītājiem jāapdrošinās dzīvesvietas valstī. Ja tas nav iespējams, viņiem jācenšas iegūt apdrošinājumu citā valstī.

(5) Ir vēlams paredzēt iespēju piešķirt atbrīvojumus no ceļojumu apdrošināšanas prasības diplomātisko, dienesta un citu oficiālo pasu turētājiem, kā arī paredzēt iespēju noteikt, ka atbilstīgi vietējai konsulārajai sadarbībai šī prasība nav jāievēro konkrētu trešo valstu piederīgajiem. Turklāt diplomātiskajam vai konsulārajam dienestam jābūt iespējai pārbaudīt pieteikumu, lai šo prasību atceltu īpašos gadījumos, kad minētais dienests uzskata, ka tā vajadzīgs.

(6) Vīzas ielīmes valsts ierakstu daļā ieteicams ierakstīt piezīmi, precizējot, vai konkrētajam vīzas turētājam ir piešķirts atbrīvojums no ceļojuma apdrošināšanas prasības. Jāizdara grozījumi Kopīgajā rokasgrāmatā, nosakot, ka gadījumos, kad turētājs robežšķērsošanas vietā nevar uzrādīt liecību par tādu apdrošināšanu, atbildīgajai amatpersonai jāpārbauda, vai ir ierakstīta šāda piezīme.

(7) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tādējādi šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis lēmums papildina Šengenas aktus atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļas noteikumiem, Dānija saskaņā ar minētā Protokola 5. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome šo lēmumu ir pieņēmusi, izlems, vai iestrādāt šo lēmumu savos tiesību aktos.

(8) Attiecībā uz Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti šis lēmums papildina Šengenas aktu noteikumus tādā ziņā, kā noteikts Nolīgumā, ko noslēgušas Eiropas Savienības Padome un Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste par šo valstu iesaistīšanos Šengenas aktu ieviešanā, piemērošanā un izstrādē [3], kuri ietilpst jomā, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK par konkrētiem minētā Nolīguma piemērošanas pasākumiem [4].

[1] OV L 116, 26.4.2001., 2. lpp.
[2] OV L 116, 26.4.2001., 5. lpp.
[3] OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.
[4] OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

(9) Šis lēmums papildina tos Šengenas aktu noteikumus, kuros nepiedalās Apvienotā Karaliste saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažos Šengenas aktu noteikumos [1]; tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās tā pieņemšanā, tas tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(10) Šis lēmums papildina tos Šengenas aktu noteikumus, kuros nepiedalās Īrija saskaņā ar Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties atsevišķu Šengenas aktu noteikumu īstenošanā [2], tādēļ Īrija nepiedalās tā pieņemšanā, tas tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(11) Šis lēmums papildina Šengenas aktus vai ir ar tiem citādi saistīts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta izpratnē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Kopīgās konsulārās instrukcijas V daļas 1.4. punkta otrās daļas trešajā ievilkumā aiz vārdiem "(skat. 7. pielikumu)[1];" iekļauj šādu tekstu:

"Bez tam, iesniedzot pieteikumu īstermiņa vai ceļojuma vīzas saņemšanai, pieprasītājiem jāpierāda, ka viņiem ir atbilstoša un derīga individuālā vai kolektīvā ceļojuma apdrošināšana, kas sedz izmaksas, kuras varētu rasties saistībā ar repatriāciju medicīnisku iemeslu dēļ, neatliekamu medicīnisko palīdzību un/vai ārkārtas ārstēšanu stacionārā.

Principā pieprasītājiem jāapdrošinās dzīvesvietas valstī. Ja tas nav iespējams, viņiem jācenšas iegūt apdrošinājumu citā valstī. Ja pieteikuma iesniedzēju apdrošina uzņēmēja persona, tai apdrošināšana jāizdara savā dzīvesvietā.

Apdrošināšanai jābūt derīgai visā to dalībvalstu teritorijā, kuras pilnā apmērā piemēro Šengenas aktu noteikumus, un jāaptver viss personas uzturēšanās termiņš. Minimālā apdrošināšanas summa ir EUR 30 000.

Šādas apdrošināšanas pierādījums principā jāiesniedz vīzas izdošanas reizē.

Diplomātiskā pārstāvniecība vai konsulāts, kura kompetencē ir vīzas pieteikuma pārbaudīšana, var nolemt, ka šī prasība ir ievērota, ja tiek konstatēts, ka, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja profesionālo stāvokli, var pieņemt, ka ir atbilstošs apdrošināšanas līmenis.

Katrā atsevišķā gadījumā diplomātiskās pārstāvniecības vai konsulāti var piešķirt atbrīvojumu no šās prasības diplomātisko, dienesta un citādu oficiālo pasu turētājiem, vai gadījumā, kad tādā veidā var aizsargāt valsts intereses ārpolitikas, attīstības politikas jomā vai citās sabiedrības interesēm īpaši svarīgās jomās.

Attiecībā uz prasību uzrādīt ceļojuma apdrošināšanas pierādījumu var piešķirt atbrīvojumus arī tad, ja atbilstīgi vietējai konsulārajai sadarbībai tiek konstatēts, ka konkrētu trešo valstu piederīgajiem nav iespējams iegūt šādu apdrošināšanu.

Novērtējot, vai apdrošināšana ir atbilstoša, dalībvalstis var pārbaudīt, vai summas, kas minētas prasījumos pret konkrētu apdrošināšanas sabiedrību, varētu piedzīt kādā dalībvalstī, Šveicē vai Lihtenšteinā;".

2. pants

Kopīgās rokasgrāmatas I daļas 4.1.2. punkta beigās iekļauj šādas daļas:

"Saskaņā ar Kopīgās konsulārās instrukcijas V daļas 1.4. punkta otrās daļas trešo ievilkumu, iesniedzot pieteikumu īstermiņa vai ceļojuma vīzas saņemšanai, pieprasītājiem jāpierāda, ka viņiem ir atbilstoša un derīga individuālā vai kolektīvā ceļojuma apdrošināšana, kas sedz izmaksas, kuras varētu rasties saistībā ar repatriāciju medicīnisku iemeslu dēļ, neatliekamu medicīnisko palīdzību un/vai ārkārtas ārstēšanu stacionārā.

Tomēr trešo valstu piederīgie, uz kuriem attiecas vīzas prasība, var būt atbrīvoti no iepriekš minētās prasības. Šādos gadījumos diplomātiskā vai konsulārā pārstāvniecība vai robežkontroles amatpersona vīzas ielīmes valsts ierakstu daļā ieraksta piezīmi "APDROŠINĀŠANA NAV VAJADZĪGA"."

3. pants

Šo lēmumu piemēro no 2004. gada 1. jūnija.

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2003. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. MATTEOLI

---

[1] OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.
[2] OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.